

29/08/2020

Πανηγύρισε η Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας

/ [Ιερές Μονές](#)

Το Σάββατο 29 Αυγούστου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ὡ τῆς Ἡρώδου πωρώσεως! ὁ ἀτι-μάσας Θεόν, ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσει, τὴν τῶν ὄρκων τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται».

Στὴ συνέχεια τῶν δύο μεγάλων ἐορτῶν, τῆς δεσποτικῆς ἐορτῆς τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τῆς θεομη-το-ρικῆς ἐορτῆς τῆς ἐνδόξου Κοι-μήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτό-κου, ὁ πανηγυρικός ἐορτασμός τῶν

ὁποίων ἀγιάζει καί κοσμεῖ τόν Αὐγουστο, τιμᾶ σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τή μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρό-μου καί Βαπτιστοῦ τοῦ Κυρίου μας, τοῦ μείζονος ἐν γεννητοῖς γυ-ναικῶν, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου. Τιμᾶ ἐν νηστεία τόν μέγα νηστευτή καί ἀσκητή καί μᾶς προτρέπει νά ἀκού-σουμε τό κήρυγμά του, νά ἀκούσουμε τή φωνή του πού κα-λεῖ καί ἐμᾶς, ὅπως καί τούς ἀν-θρώ-πους τῆς ἐποχῆς του, εἰς μετά-νοιαν.

Μᾶς καλεῖ ὁ τίμιος Πρόδρομος ὡς φωνή βοῶντος μέσα στήν ἔρη-μο τοῦ παρόντος κόσμου. Μᾶς καλεῖ καί ἡ Ἐκκλησία μας, προ-βάλ-λοντας σήμερα δίπλα στόν κήρυκα τῆς μετανοίας, τόν ὁποῖο ὁ χρωστήρας τῶν βυζαντινῶν ἀγιο-γράφων εἰκονίζει νά κρατᾶ ἐπί πίνακι τήν ἀποτετημένη κεφα-λή του, ἕνα ἀντίθετο παρά-δειγ-μα, τό παράδειγμα τοῦ αἰτίου τῆς ἀποτομῆς, τοῦ Ἡρώδου, γιά νά ἀναδείξει τή σημασία καί τή σπου-δαιότητα τῆς εἰλικρινοῦς καί καρ-διακῆς μετανοίας καί νά μᾶς παρα-κινήσει νά ἀποφύγουμε τήν αἰτία τῆς κατακρίσεως τοῦ Ἡρώ-δου.

Καί ποιᾶ ἦταν αὐτή ἡ αἰτία; Μᾶς τήν ἀποκαλύπτει ὁ ἱερός ὑμνογρά-φος λέγοντας: «Ὡ τῆς Ἡρώδου πω-ρώσεως! ὁ ἀτιμάσας Θεόν, ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσει, τήν τῶν ὄρκων τήρησιν, δολερῶς ὑποκρί-νεται».

Εἶναι ἡ πώρωση. Εἶναι ἡ ἐμμονή στήν ἁμαρτία. Εἶναι ἡ ἄρνηση τῆς μετανοίας, πού καί στήν περίπτω-ση αὐτή, ὅπως καί στήν περίπτωση τῶν πρωτοπλάστων, χρησιμοποιεῖ ὑποκριτικά μία πρόφαση. Ὁ Ἡρώ-δης καταπάτησε τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, ἔχοντας τή γυναίκα τοῦ ἀδελφοῦ του, τήν Ἡρωδιάδα, καί ἐλέγχεται γι' αὐτό. Προφασίζεται ὅμως προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις, λέ-γο-ντας ὅτι δέν μπορεῖ νά κατα-πα-τήσει τόν ὄρκο του πρός τή θυ-γα-τέρα τῆς Ἡρωδιάδος, καί ἰκα-νο-ποιεῖ τό φρικτό αἵτημά της, νά ἀποκεφαλίσει τόν τίμιο Πρόδρομο.

«Ὡ τῆς Ἡρώδου πωρώσεως», ἀναφωνεῖ ὁ ἱερός ποιητής, διαπιστώνοντας πού μπορεῖ νά ὀδηγήσει τόν ἄνθρωπο ἢ ἐμμονή στήν ἁμαρτία, ἢ ἐμμονή στό ἴδιο θέλημα.

Ὁ Ἡρώδης γνώριζε τόν τίμιο Πρόδρομο καί μάλιστα, ὅπως ἀκούσαμε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, τόν σεβόταν ὡς ἄνδρα δίκαιο καί ἅγιο καί «ἠδέως αὐτοῦ ἤκου-εν», ἄκουε, δηλαδή, τή διδασκαλία του μέ εὐχαρίστηση, καί θά μποροῦσε νά τόν εἶχε ἀκολουθήσει καί νά εἶχε μετανοήσει.

Ὁ Ἡρώδης γνώριζε τήν ἁμαρτία του, ἀλλά δέν ἦταν αὐτή γιά τήν ὁποία τελικά κατακρίθηκε. Ἦταν ἡ ἐμμονή του σέ αὐτήν, ἡ πώρωσή του, πού τόν ὀδήγησε στήν ἀπώλεια.

Γι' αὐτό καί ἄς μὴν σπεύσουμε νά τόν κατακρίνουμε καί νά τόν καταδικάσουμε. Ἄς μὴν σπεύσου-με νά ποῦμε ὅτι ἐμεῖς δέν εἴμεθα σάν καί ἐκεῖνον, ἐμεῖς ἐκκλησιαζόμεθα, παρακολουθοῦμε κηρύγμα-τα, μελετοῦμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, προσερχόμεθα στά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, γιατί καί ὁ Ἡρώδης περίπου τά ἴδια ἔκανε. Συναναστρεφόταν τόν τίμιο Πρόδρομο καί ἄκουε τό κήρυγμά του.

Ὅμως τό ἐρώτημα εἶναι τί κά-νου-με τελικά στή ζωή μας. Γιατί μπορεῖ νά ἀκοῦμε πολλά καί νά κά-νουμε πολλά, ἀλλά ἄρκεῖ ἓνα καί μόνο νά μάς στερήσει τή σωτηρία μας. Καί ἡ ἐμμονή στήν ἀποψή μας ἢ ἡ ἐμμονή σέ μία ἀδυναμία μας

μπο-ρεῖ νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τή μετάνοια καί νά μᾶς στε-ρήσει τή σωτηρία. Διότι ἡ ἔμμο-νή εἶναι ἀπότοκο τοῦ ἐγωισμοῦ, τό ὁποῖο καλλιεργεῖ ὁ διάβολος στήν ψυχή μας γιά νά μᾶς παρασύρει στήν καταστροφή καί τήν ἀπώ-λεια.

Ἡ ἔμμο-νή σέ ἓνα πάθος, στή φι-λαρ-γυ-ρία, εἶναι αὐτή πού μετέβα-λε τόν μαθητή τοῦ Χριστοῦ σέ προ-δότη. Ἡ ἔμμο-νή σέ μία ἀδυ-ναμία ὁδήγησε τόν Ἡρώ-δη στόν ἀποκεφαλισμό τοῦ τιμί-ου Προδρό-μου. Ἡ ἔμμο-νή σέ προσω-πι-κές ἀπόψεις καί γνώ-μες δημι-ούρ-γη-σε ἀνά τούς αἰῶ-νες τίς αἰρέ-σεις καί τά σχί-σματα καί ὁδή-γη-σε τούς αἰρετι-κούς ἐκτός Ἐκκλη-σίας. Ἀλλά καί ἡ ἔμμο-νή σέ ιδέ-ες καί ιδεολη-ψί-ες ὁδηγεῖ συχνά σέ ἀκραι-ες ἐνέρ-γειες καί προκαλεῖ ἐντά-σεις καί συγκρού-σεις χω-ρίς λό-γο καί χω-ρίς ἀποτέ-λεσμα.

Καί εἶναι δυστυ-χῶς μία πραγ-μα-τι-κό-τητα τήν ὁποῖα ζοῦ-με καί σή-μερα, διαπισ-τώνον-τας πού ὁδηγεῖ τόν πρό-εδρο τῆς γει-το-νι-κῆς μας χῶ-ρας ἡ ἔμμο-νή σέ παρ-ω-χη-μέ-να σχή-ματα ἐξου-σίας καί ἐπι-βολῆς μέ αὐ-ταρ-χι-κό τῶ-πο.

Τόν ὁδηγεῖ, ὡς νέο Ἡρώ-δη, νά πι-στεύ-ει ὅ-τι, με-τα-τρέ-πον-τας πρῶ-τα τήν Ἁ-γία Σο-φία καί με-τά τήν πε-ρί-φη-μη Μο-νή τῆς Χῶ-ρας σέ τζα-μί, μπο-ρεῖ νά ἀλ-λοι-ώ-σει τήν ἱ-στο-ρία, μπο-ρεῖ νά ἀφα-νί-σει τό παρ-ελ-θόν, μπο-ρεῖ νά ἐπι-βλη-θεῖ μέ τήν ἰ-σχύ μι-ᾶς προσω-ρι-νῆς ἐξου-σίας.

Μας πόνεσε καί μας πονᾶ, ὅπως εἶναι φυσικό, αὐτή ἡ προσβλητική ἐνέργεια ἔναντι ὄχι μόνον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς Ὁρθοδοξίας ἀλλά καί ἔναντι ὁλοκλήρου τοῦ πολιτισμένου κόσμου πού γνωρίζει νά σέβεται τά μνημεῖα τῆς παγκόσμιας πολιτιστικῆς κληρονομιάς.

Μας πόνεσε καί μας πονᾶ τό γεγονός ὅτι θεωρεῖ ἰδιοκτησία του τόν ὑπέρλαμπρο αὐτό ναό μέ τόν ὁποῖο δέν ἔχει ὁ ἴδιος καμία ἀπολύτως σχέση. Ὅμως εἶναι βέβαιο ὅτι δέν μπορεῖ νά σβύσει τήν ἀλήθεια, γιατί ὁ κτίτορας τοῦ ναοῦ τῆς Μο-νῆς τῆς Χώρας θά εἰκονίζεται γονυπετής πάντοτε ἐκεῖ, ἐπάνω ἀπό τήν εἴσοδο, προσφέροντας τόν ναό στόν Χριστό, τήν Χώρα τῶν Ζώντων, καί λίγο πιό ἐκεῖ ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου, ἡ Χώρα τοῦ Ἀχωρήτου, θά δέεται μαζί μέ τόν τίμιο Πρόδρομο ὑπέρ τῆς κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας, ἀκόμη καί ἂν τολμήσει νά καλύψει τά ἱερά τους πρόσωπα. Θά εἶναι ἐκεῖ καί θά δέχονται τίς προσευχές καί τίς δεήσεις ὄχι αὐτῶν πού ἀδικαιο-λόγητα καί μέ θράσος οἰκειοποιή-θη-καν τόν ναό, ἀλλά ὄλων ἐκείνων πού μέ εὐλάβεια προσευχή-θη-καν σέ αὐτόν τόν ἅγιο χῶρο ἀνά τούς αἰῶνες.

Ἄς συνειδητοποιήσουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς τόν κίνδυνο τῆς ἐμμονῆς καί τῆς πωρώσεως καί ἄς μὴν ἀφήσουμε τόν ἑαυτό μας νά παρα-συρθεῖ ἀπό κάθε εἶδους ἐμμονή καί ἀπό αὐτήν μέ τήν ὁποία δοκιμάζει καί πειράζει ὁ ἀντίδικος τελευταῖα τίς ψυχές καί εὐσεβῶν χριστιανῶν, πού ἐμμένοντας στή δική τους ἄποψη, ὅτι δῆθεν δέν ὑπάρχει ὁ κορωνοϊός πού προκάλεσε τήν πανδημία ἡ ὁποία ταλαιπωρεῖ

όλον τόν κόσμο, καί ὅτι εἶναι δῆθεν ἀπιστία νά λαμβάνουμε τίς προφυλάξεις πού ἀπαιτοῦνται, ἀκολουθώντας τίς ὁδηγίες τῶν εἰδικῶν ἱατρῶν, τούς κάνει νά ἀποσχίζονται ἀπό τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀπό τήν Ἐκκλησία του, γιά μία μάσκα.

Ἄς ἔχουμε ὅλοι μας κατά νοῦν ὅτι δέν μᾶς χωρίζει καμία μάσκα ἀπό τόν Χριστό. Μᾶς χωρίζουν οἱ ἀμαρτίες μας, μᾶς χωρίζει ἡ ἐμμο-νή μας στό θέλημά μας, μᾶς χωρί-ζει ὁ ἐγωισμός μας.

Ἄς προσέξουμε καί ἄς μὴν παρα-συρθοῦμε καί ἀφή-σου-με τόν ἑαυτό μας νά ἀκολου-θήσει τόν Ἡρώδη στήν ὁδό τῆς πωρώσεως καί τῆς ὑποκρισίας, ἀλλά ἄς ἀκολου-θήσουμε τήν ὁδό τῆς μετανοίας, τήν ὁποία κηρύττει καί σήμερα ὁ ἑορταζόμενος τίμιος Πρόδρομος, ὁ προστάτης καί ἔφο-ρος τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, γιά νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς διά τῶν πρεσβει-ῶν του καί διά τῶν πρε-σβειῶν τῆς Ὑπε-ρα-γίας Θεοτόκου τῆς σωτηρίας μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)